

som hele det danske bruttonationalprodukt udgør pr. år, både målt i kroner og i udenlandsk valuta. Det illustrerer jo, hvor vigtigt det er at have et godt, stærkt værn – ikke kun til gavn for de svageste i vort samfund, men til gavn for os alle sammen, også dem, der i dag har en tryk beskæftigelse, og også vore pensionister.

Til hr. Keld Albrechtsen om de historiske ting: Jeg tror simpelt hen ikke, man kan give et fornuftigt billede, der fortæller os noget, vi kan blive klogere af. Læren fra England og fra Sverige er, at det betaler sig at have orden i økonomien som forudsætning for en god beskæftigelsesfremgang, men det betaler sig da også at have styr på valutaen. Jeg må sige, at vi kender jo eksempler på, at lande er kommet under pres, selv om de har styr på deres egen økonomi, alene fordi der spekuleres. Jeg nævnte et par eksempler før.

Så min konklusion er – det er også svar til hr. Frank Dahlgaard – at det er bedst for beskæftigelsen, at vi kan varetage et samarbejde i fællesskab. Man skal også lige huske en sidste ting: En sådan fælles valuta og det samarbejde, vi har her, forpligter jo ikke alene Danmark. Det forpligter jo også de andre lande, og det er da en kolossal fordel for os, at de andre ikke kan devaluere og dermed genere Danmark.

#### Frank Dahlgaard (UP):

Ja, samarbejde er godt, og det skal vi også have, men det er jo heller ikke det, sagen drejer sig om. Sagen drejer sig om, at statsministeren nævner Sverige og England som eksempler på lande, der blev løbet over ende af spekulanterne, og det var vel nok slemt. Det var ligesom det, der var budskabet. Men så er det kommet frem her i debatten – og det er jo rigtigt – at det var såmænd ikke så slemt, fordi arbejdsløsheden også faldt i de lande, fordi renten faldt, og fordi erhvervslivet var godt tilfreds. Det var den måde, man kom ud af den krise på.

Læren er altså ikke helt det, som statsministeren sagde: at man ikke skal bringe sig i sådan en situation, som Sverige og England gjorde. Nej, det skal man naturligvis ikke, men læren er jo, at når og hvis det sker, er det da godt at have den mulighed, den fleksibilitet at kunne bruge valutapolitikken til at komme ud af situationen. Det er vel læren.

Og så savner jeg et svar fra statsministeren på spørgsmålet: Er det ikke rigtigt, at de eurolande, statsministeren fremhæver som lande,

hvor der har været gang i den – Spanien med en arbejdsløshed på 15 pct. og Italien med en arbejdsløshed på 11 pct. – er lande med en langt større arbejdsløshed end Danmark med 4-5 pct., Norge, der står helt udenfor, med 3 pct. og Island, der står endnu mere udenfor, med 2 pct.? Er det ikke rigtigt?

#### Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg synes, det er en spændende diskussion.

Lad mig sige til hr. Frank Dahlgaard, som taler om, at det, der skete i Sverige, ikke var så slemt: Spørg de arbejdsløse i Sverige – de fik nedsat deres arbejdsløshedsdagpenge ganske, ganske barsk. Spørg de svenske børnefamilier – de fik nedsat deres børnetilskud ganske markant. Spørg de svageste i det svenske samfund – de fik sandelig den valutakrise at mærke. Jo, det var slemt i Sverige, og det er noget, vi skal undgå.

Jeg synes også, det er vigtigt i dag at huske, at en devaluering er jo ikke noget, man kan sidde og udtænke gennem længere tid i et strategisk rum. I det moderne samfund er en devaluering noget, man bliver presset til med alle de nedskæringer, der følger i kølvandet heraf. En devaluering er ikke længere et instrument, man kan bruge frit og uafhængigt af andre. Det er det moderne internationale og europæiske økonomiske samfund blevet alt, alt for gensidigt afhængigt til.

Hr. Frank Dahlgaard nævnte arbejdsløshedsprocenterne i Spanien og i Portugal. Men her skal man jo også huske, hvad det var for et niveau, arbejdsløsheden lå på. Der er jo sket et fald i arbejdsløsheden i de lande og samtidig en dramatisk stigning i velstanden. Hvis vi f.eks. tager den økonomiske fremgang, er Spanien jo et eksempel på et fattigt land, der i løbet af ganske få år er kommet ganske godt på vej. Jeg siger ikke, det har nået Danmarks niveau endnu, men jeg siger, at den økonomiske fremgang har været god og stabil og beskæftigelsesfremgangen ligeså.

Vi har gavn af at samarbejde med hinanden, og vi har gavn af at beskytte hinanden mod international spekulation, så stabiliteten og trygheden i det danske samfund er langtidsholdbar sammen med den gode økonomiske politik, vi fører.

Hermed sluttede spørgsmålet.